

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010573
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010573.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. Z., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 15. júna 2021, o odvolaní obžalovaného Q. Z. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/49/2019 zo dňa 23.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/49/2019 zo dňa 23.11.2020 bol obžalovaný Q. Z., uznaný vinným z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 04.02.2019 v čase o XX.XX hod. vo G., na R. kriminálnej polície, B. 4, v konaní E.: R.-XX/X-VYS-ZV-XXXX, po riadnom zákonnom poučení o trestných následkoch krivého obvinenia podľa § 345 I. zákona, v trestnom oznámení pred vyšetrovateľom PZ uviedol, že „...Y. Z. prišiel ku mne potom ako som vystúpil a pri vozidle do mňa strčil a povedal mi, že kedy mu vrátim peniaze...“, ... „ako som ja ležal na zemi tak Y. Z. mi chytil moju ľavú nohu v oblasti členku a zvrtol mi s ňou silno, že mi vyvrtol členok. Vzápätí na to mi povedal slová, že ak mu nevrátim peniaze tak dopadnem horšie a má na to vplyvných chlapov...“, na základe ktorých oznamovaných skutočností bolo dňa 06.03.2019 uznesením ČVS:ORP-88/1-VYS-ZV-2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že páchatel dňa 18.12.2018 v čase okolo XX.XX hod. v meste G. pred predajňou J., T. G. Q. XXXX/XX, nachádzajúcej sa pri autobusovej stanici sa ponúkol Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. 2, že ho autom odvezie domov, ktorý nastúpil do osobného motorového vozidla, červenej farby, neznámeho ev. č. a za obcou P. K. smerom na V. zastavil vozidlo, z ktorého vystúpili a pristúpili k Q. Z. a povedal, že kedy mu vráti peniaze a následne ho strčil obidvomi rukami do hrudníka, následkom čoho spadol na zem a na zemi mu chytil ľavú nohu v oblasti členku a zvrtol mu s ňou a povedal slová, že ak mu nevráti peniaze tak dopadne horšie a má na to vplyvných chlapov, čím týmto konaním páchatel'a vzniklo Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. 2, zranenie s presne neurčenou dobou liečby a škoda v doposiaľ nezistenej výške, následne dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. vo G., na Odbore kriminálnej polície, Švermova 4, v predmetnom konaní po riadnom zákonnom poučení o trestných následkoch krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona a krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona vo výsluchu svedka poškodeného úmyselne pred vyšetrovateľom PZ uviedol, že ... „Y. Z. sa ma pýtal, že kedy mu vrátim peniaze a obidvom rukami ma strčil do hrudníka, na čo som ja padol na zem a na zemi mi vytočil ľavú nohu...“ a taktiež „...povedal mi, že kedy mu vrátim peniaze, ktoré som mu ja dlžný, pričom som mu povedal, že momentálne ja nemám. Potom mi povedal, že keď mu ich nevrátim tak mi rozbije hubu...“, a následne v ten istý deň XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. vo G., na R. kriminálnej polície, Švermova 4, v predmetnom konaní pri konfrontácii medzi ním a svedkom Y. Z. po riadnom zákonnom

poučení uviedol, že netrvá na svojej výpovedi zo dňa 17.05.2019, uviedol, že si celý skutok vymyslel a nič, čo uviedol sa nestalo, ktoré skutočnosti potvrdil aj dňa 17.05.2019 v čase o 10.20 hod. vo Zvolene, na Odbore kriminálnej polície, do zápisnica o vylúčení svedka poškodeného, pričom vychádzajúc z dôkazne preukázaného stavu veci vyšetrovateľ PZ dňa 29.05.2019 uznesením ČVS:ORP-88/1-VYS-ZV-2019, právoplatným dňa 06.06.2019, toto trestné stíhanie postupom podľa § 215 ods. 1 písm. a) ods. 4 Trestného poriadku zastavil, lebo bolo nepochybne preukázané, že sa skutok nestal.

Za to bol obžalovaný Q. Z. odsúdený podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný odvolanie dňa 30.11.2020 prostredníctvom obhajcu, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil dňa 14.1.2021. V písomných dôvodoch odvolania poukázal, že ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona umožňuje súdu podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky ak vzhľadom na osobu páchatel'a a najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. V tejto súvislosti uviedol, že v súčasnosti sa stará o maloletého syna a príležitostne pracuje a vypomáha ako brigádnik. Snaží sa a aj po prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život, čo dokazuje aj jeho priestupková minulosť. Je síce pravdou, že skutky, ku ktorých spáchaniu v tejto veci sa priznal, boli kvalifikované ako dva trestné činy, no podľa jeho názoru len s ohľadom na túto skutočnosť nemožno na jeho osobu hľadieť ako na „nenapraviteľného recidivistu“, ktorého pobyt na slobode je pre spoločnosť natoľko nebezpečný aby bolo nevyhnutné mu za tieto skutky (prečiny) uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Spáchanie týchto skutkov si uvedomuje, v plnom rozsahu sa k nim tak ako boli opísané v skutkovej vete a aj právne kvalifikované v obsahu obžaloby pred súdom priznal, úprimne ich oľutoval a prijal trestnú zodpovednosť za ich následky. Skutky, ku ktorým sa priznal, boli kvalifikované ako prečiny v ich základných skutkových podstatách, a teda ohľadom ich spáchania neexistovali žiadne iné okolnosti odôvodňujúce použitie niektorej z kvalifikovaných podstat, pričom ich škodlivý následok bol odstránený už v prípravnom konaní vedenom OR PZ OKP Zvolen pod E.: R.-XX/X-VYS-ZV-XXXX, kedy sa na predmetnej konfrontácii priamo pred vyšetrovateľom ako aj obvineným (ktorý je v tejto trestnej veci poškodeným) priznal, že si pôvodne tvrdené skutočnosti v trestnom oznámení vymyslel a nie sú pravdivé. Teda vlastným konaním sa dávno pred existenciou trestného konania pred súdom pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestných činov krivej výpovede a krivej prísahy a k ich spáchaniu sa de facto priznal ešte pred začatím trestného stíhania v tejto veci, pretože na podklade takejto jeho výpovede na predmetnej konfrontácii bolo trestné stíhanie voči poškodenému zastavené, čím na jeho strane prestal existovať akýkoľvek škodlivý následok vyvolaný jeho konaním, a teda jednoznačne po dokonaní skutkov, za ktoré bol odsúdený, konaním z vlastnej vôle prispel k odstráneniu ich škodlivých následkov. Tieto okolnosti ohľadom spáchania skutkov a jeho následného konania po ich dokonaní súd vôbec nebral jednak do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona a tiež ani ako okolnosť pri ukladaní trestu odňatia slobody, a najmä možnosti jeho podmienene odloženia v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody tým, že bol uložený ako nepodmienečný, považuje za neprimeraný. Má za to, že závažnosť následkov prečinov, za spáchanie ktorých bol v tejto veci uznaný za vinného na základe svojho priznania, nie je natoľko vysoká, aby odôvodňovala uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ohľadom predchádzajúcich odsúdení prvostupňový súd vychádzal z počtu trinásť, napriek tomu, že vo viacerých prípadoch sa jedná o päť a viac rokov, a teda dávno vykonané odsúdenia. Na nápravu jeho osoby, na dosiahnutie účelu trestu, ako aj ochranu spoločnosti v predmetnej veci navyše za okolností, že sa z vlastnej vôle na konfrontácii pred vyšetrovateľom priznal, že si pôvodne uvádzané skutočnosti na poškodeného vymyslel, na základe čoho bol škodlivý následok jeho skutkov odstránený, postačuje podľa jeho názoru aj uloženie podmienene odloženého trestu odňatia slobody v zákonnej sadzbe prečinov krivého obvinenia ako aj krivej výpovede a krivej prísahy v ich prvých odsekoch, prípadne aj pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), l) a n) Trestného zákona. Záverom navrhol, aby odvolací súd rozsudok v časti uloženia trestu zrušil a rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, ktorého výkon bude podmienene odložený, prípadne podmienene odložený s probačným dohľadom, s určením primeranej skúšobnej doby v zákonom ustanovenej sadzbe.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovaného Q. Z. sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, pretože uložený trest považuje za správny a zákonný, a to predovšetkým s prihliadnutím na osobu obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že uložený trest odňatia slobody napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a sám rozhodol takým spôsobom, že pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), l), m), n) Tr. zák. za použitia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uloží obžalovanému podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný Q. Z. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 23.11.2020 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. K osobe obžalovaného Q. Z. bolo zistené, že doposiaľ bol 13 krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) písm. n) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a taktiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Odvolací súd, sa stotožnil so záverom okresného súdu, keď u obžalovaného vzhliadol aj dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., keďže spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou odvolateľa, že súd prvého stupňa mu mal priznať aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. (pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu), pretože neboli splnené podmienky na priznanie aj tejto poľahčujúcej okolnosti. Na existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k) Tr. zák., nemožno usudzovať len zo skutočnosti, že obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom, ale vyžaduje sa aktívne konanie páchatela v tomto smere, súd prvého stupňa preto správne nepriznal aj túto poľahčujúcu okolnosť.

Za spáchanú trestnú činnosť súd obžalovanému ukladal trest za dva trestné činy, a to úhrnný trest podľa zásad uvedených § 41 ods. 1 Tr. zák. podľa trestnej sadzbe uvedenej v § 345 ods. 1 Tr. zák. ktorá je stanovená na jeden až päť rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní šiestnástich mesiacov, nemožno považovať za neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa, aj odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sústavne porušuje záujmy spoločnosti, chránené Trestným zákonom, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu osoby obžalovaného je nevyhnutný priamy výkon trestu odňatia slobody, keďže doposiaľ ukladané tresty nemali na obžalovaného dostatočný prevýchočný účel. Preto v danom prípade nie sú splnené podmienky na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona, ako sa domáha obžalovaný. Okresný súd taktiež postupoval zákonne, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatelja je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.